

Nr 12

Av herrar **Sveningsson** och **Svenungsson**, *angående spridandet av salt på vägarna.*

(Lika lydande med motion nr 12 i Andra kammaren)

Från statens vägverk uppgavs i höstas att vägarna även under innevarande vintersäsong skulle rensaltas i minst samma omfattning som tidigare för att få is och snö att försvinna. Denna saltspridning är redan i full gång.

Följden av saltningen blir igensmorda strålkastare och vindrutor och att den mest effektiva vindrutetorkare inte klarar av att hålla vindrutan ren. Bilägarna får sina bilar nedkladdade med en seg smörja som är svår att ta bort, gångtrafikanter får sina skor och kläder förstörda, butiksinnehavarna får sina butiksgolv förstörda av kunder med saltsmörja på skorna.

Korrosionsskador på bilar har under senare tid blivit ett allt vanligare problem för bilägarna. En starkt bidragande orsak härtill är den ökade användningen av salt på vägarna. Hur stora dessa vagnskador är vet man inte, men de torde kunna uppskattas till många 100-tal miljoner kronor. De som drabbas av dessa förluster är bilägarna på det hela taget. Någon effektiv rostskyddsbehandling, som under längre tid skyddar mot de rostangrepp som saltet förorsakar, har man inte lyckats åstadkomma. Det kan inte vara riktigt att bilägarna skall belastas med kostnader som direkt orsakas av att myndigheterna använder ett halkbekämpningsmedel som åstadkommer skadeverkningar.

Det verkar enbart löjligt när det ibland hävdas den uppfattningen att saltet på vägarna inte har någon frätande inverkan på bilarna. Mot vägsaltet råder hos bilisterna ett kompakt motstånd. Det stora flertalet anser att de får bilarna till stor del förstörda genom vägsaltet. Även från vägverket har man konstaterat att vägsaltet har en på bilarna frätande inverkan, men så länge man inte finner ett bättre medel i halkbekämpningen får metoden fortsätta.

Det har upplysts att 70 miljoner kg salt under innevarande vintersäsong skall spridas på vägarna. Blir vintern lång och snörik kan man räkna med att en ännu mycket större kvantitet salt kommer att spridas.

Genom ökad forskning bör det vara möjligt att få fram ett verkningsfullt halkbekämpningsmedel, som inte äger samma negativa egenskaper som det nu använda vägsaltet. Genom att vi här i landet har en längre vinterperiod än i flera andra länder måste det för våra vägmyndigheter framstå som syn-

nerligen angeläget att komma fram till ett halkbekämpningsmedel som inte medför korrosionsskador i samma utsträckning som vägsaltet.

I vissa områden har man så uppmärksammat missnöjet med saltningen att man i år beslutat helt avstå från spridning av detta ämne. Man har således i dessa fall kommit till insikt om att saltet gör mer skada än nytta. Även om saltet är ett billigt medel kan det icke från nationalekonomisk synpunkt vara försvarbart att använda ett medel som varje år åstadkommer skador till mycket stora belopp, skador som drabbar den enskilde medborgaren i egenskap av bilägare, fastighetsägare etc. Att nuvarande förhållanden inte kan tillåtas bli permanenta för framtiden torde alla vara överens om.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta uppdraga åt Kungl. Maj:t

att vidtaga åtgärder som leder till att spridning av enbart salt på vägar och gator kommer till en starkt restriktiv användning, samt

att ge forskningen rörande vägsaltets skadeverkningar och möjligheterna att få fram ett ersättningsmedel ökad prioritet.

Stockholm den 15 januari 1970

Ragnar Sveningsson (m)   Arne Svenungsson (m)